

Strona pozwana: Agenzia delle Entrate — Direzione Provinciale I di Roma — Ufficio Controlli

Pytanie prejudycjalne

Czy objęcie wygranych uzyskanych w kasynach państw członkowskich Unii Europejskiej przez osoby zamieszkujące we Włoszech obowiązkiem składania deklaracji i obowiązkiem podatkowym dla celów fiskalnych, jak stanowi art. 67 lit. d) DPR [dekretu prezydenta republiki] nr 917 z dnia 22 grudnia 1986 r. (TUIR) [Testo Unico Imposte sui Redditi, tekst jednolity w sprawie podatków dochodowych] jest sprzeczne z art. 49 traktatu WE, czy też można uznać, że jest to uzasadnione względami porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego lub zdrowia publicznego w rozumieniu art. 46 traktatu WE?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Oost-Brabant 's-Hertogenbosch (Niderlandy) w dniu 1 lipca 2013 r. — postępowanie karne przeciwko N. F. Gielenowi i in.

(Sprawa C-369/13)

(2013/C 260/57)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank Oost-Brabant 's-Hertogenbosch

Strony w postępowaniu głównym

N. F. Gielen, M.M.J. Geerings, F.A.C. Pruijboom, A.A. Pruijboom

Pytania prejudycjalne

1a) Czy substancja chemiczna alfa-acetylofenyloacetonitryl (nr CAS 4468-48-8) może być traktowana na równi z substancją sklasyfikowaną 1-fenylo-2-propanon (nr CAS 103-79-7, zwana dalej »BMK«)? Z pomocą tego pytania Rechtbank pragnie w szczególności ustalić, czy niderlandzkie wyrażenie »bevatten« [»zawierać«] wzgl. angielskie wyrażenie »containing« i francuskie »contenant« należy interpretować w ten sposób, że substancja BMK jako taka musi być już obecna w alfa-acetylofenyloacetonitrylu?

W przypadku udzielenia na pytanie 1a. odpowiedzi przeczącej, Rechtbank pragnie przedstawić Trybunałowi następujące pytania uzupełniające:

1b) Czy alfa-acetylofenyloacetonitryl należy uznać za jedną z »stoffen [...], die zodanig zijn vermengd dat genoemde stoffen niet gemakkelijk of met economisch rendabele middelen kunnen worden gebruikt of geëxtraheerd« [»substancj[i] [...], które zostały wytworzone w taki sposób, że [...] nie mogą być bez trudności wykorzystane lub odzyskane za pomocą dających się łatwo zastosować lub ekonomicznie realnych [opłacalnych] środków«], wzgl. »substance that is compounded in such a way that it cannot be easily used or extracted by readily applicable or economically viable means«, wzgl. »une autre préparation contenant un au plus de substances classifiées qui sont composées de manière telle que ces substances ne peuvent pas être facilement utilisées, ni extraites par des moyens aisés à mettre

en oeuvre ou économiquement viables»? Zgodnie z zawartymi w załączniku nr 3 informacjami udzielonymi przez policję wydaje się, że chodzi o relatywnie łatwy do zrozumienia, prawdopodobnie nawet łatwy do przeprowadzenia proces przekształcenia.

1c) Czy dla odpowiedzi na pytanie 1b., w szczególności w odniesieniu do zwrotu »economische rendabele middelen [»ekonomicznie realnych [opłacalnych] środków«]/economically viable means/économiquement viable», ma znaczenie, że na przekształceniu alfa-acetylofenyloacetonitrylu w BMK w oczywisty sposób — jeśli następuje to nielegalnie — zarabia się (można zarobić) bardzo dużo pieniędzy, jeżeli alfa-acetylofenyloacetonitryl zostanie z powodzeniem przekształcony w BMK lub w amfetaminę, lub gdy uzyskany z alfa-acetylofenyloacetonitrylu BMK zostanie (nielegalnie) wprowadzony do obrotu?

2) Pojęcie »podmiot gospodarczy« zostało zdefiniowane w art. 2 lit. d) rozporządzenia nr 273/2004 ⁽¹⁾ i w art. 2 lit. f) rozporządzenia nr 111/2005 ⁽²⁾. W ramach udzielania odpowiedzi na następujące pytanie Rechtbank wnosi, aby za punkt wyjścia przyjąć, że chodzi o substancję sklasyfikowaną w rozumieniu art. 2 lit. a) albo o substancję traktowaną na równi z nią w rozumieniu »Załącznika I substancje sklasyfikowane w rozumieniu art. 2 lit. a) rozporządzenia. Czy przez pojęcie »podmiot gospodarczy« należy rozumieć również osobę fizyczną, która samodzielnie albo z inną osobą prawną/innymi osobami prawnymi, względnie z inną osobą fizyczną/innymi osobami fizycznymi jest w posiadaniu substancji sklasyfikowanej (umyślnie) bez zezwolenia, gdy brak jest podejrzeń co do popełnienia innych czynów?

⁽¹⁾ Rozporządzenie nr 273/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. w sprawie prekursorów narkotyków, Dz.U. L 47, s. 1

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 111/2005 z dnia 22 grudnia 2004 r. określające zasady nadzorowania handlu prekursorami narkotyków pomiędzy Wspólnotą i państwami trzecimi, Dz.U. 2005 L 11, s. 1

Skarga wniesiona w dniu 2 lipca 2013 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-378/13)

(2013/C 260/58)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: M. Patakia i A. Alcover San Pedro)

Strona pozwana: Republika Grecka

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że nie przyjmując środków koniecznych do wykonania wyroku Trybunału Sprawiedliwości z dnia 6 października 2005 r. w sprawie C-502/03 Komisja przeciwko Republice Greckiej, Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 260 ust. 1 TFUE;